

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențe sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Episole nefranțate se refuză. — Articule nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
16 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

La situație.

Natura omului a adus cu sine ca să se desvoalte două organisme pentru satisfacerea duplelor sale trebuințe. Aceste organisme le aflăm la toate popoarele din lume. Începând dela statul cel mai puternic până la cea mai mică familie patriarchală, dela poporul cel mai dezvoltat până la cei mai inferiori în dezvoltarea lor fizică și intelectuală, prepotindenea există aceste două organisme, și ele se deosebesc numai prin gradul de dezvoltare, după cum e gradul de dezvoltare al poporului respectiv. Aceste două organisme sunt statul și biserică.

Istoria acestor două organisme e bogată în faze mărețe, și ea ne dă modele demne de timpul, în care ele au trăit, demne de admirăriunea și stima noastră, cari rar, tare rar ne mai aducem aminte de greutățile și obstaculele opuse liberei dezvoltării a acestor organisme. Da. În locul studiului istoriei acestei dezvoltării cei mai mulți dintre noi cu desconsiderarea stării faptice a lucrurilor s-au dat păcatului celui mai urios, urei, din care au rezărit toate celelalte cu ridicata. De asemenea păcatele și plină astăzi atmosfera organismului statului și a bisericii la noi, bătrâni nostri fără a-și mai consulta conștiința, fără a consulta trecutul și presentul, fără a cugeta la tinera generație, care fie ea căt de bună și accesibilă la tot ce e nobil și moral, se înveninează, și periclită tot viitorul organismului, din care face parte, fără nici o considerare au pus în permanență dușmania și passiunile de tot soiul. În această scoală intră junimea noastră, în ea și câștigă junimea, ceea ce și câștigă, din ea ese junimea cu diploma subsuoară și cu capul plin — ce aduce ea și în inimă — nu ne incumetăm a întreba.

Această tristă stare de lucruri, e adevăr, și tare ne doare constatarea acestui adevăr, căci noi cu mintea și inima noastră nu ne putem explica proveniența lui.

Remânen pe terenul organismului bisericesc. În trecutul bisericii noastre sunt atâtea pete negre, încât la contemplarea lor — îl iau pre om sudori de moarte, și el nu și le poate explica decât prin ferocitatea și adversitatea timpului trecut. Petele negre în organismul bisericii noastre sunt rodul împăriechierei noastre, al certelor dintre noi, care au adus cu sine robirea noastră pe sute de ani. În decursul acestei robiri maiestatica față a bisericii noastre a prins rugină, care s-a ingroșat tot mai tare, așa că în timpul din urmă din vechia splendoare numai cadrul a remas.

A venit un om providențial, care și-a înțeles timpul, și s-a scut folosi de împregiurări. Ajutat de talentele sale, condus de inima sa, favorisat de împregiurările date, acest bărbat providențial a început a desgropă icoana cea maiestatică a bisericii sale și a o curăță de rugină. Condus de o voință de fer și lucrând fără intrerupere și și noapte — după cum însuși ne spune — eroul secului nostru a dat organismului splendoarea de odinoară, a instituit încă unele organe conform spiritului timpului de azi și a împregiurărilor date, și căt a trăit se parea că trăim și noi în timpurile vechi, normale de odinoară, timpuri normale, ale căror urme dispar față cu legioanele de pete negre, roade ale furtunoaselor vremi.

Consciu că pe basele organismului lăsat de el vom putea progrăsa bătrânu gigant al timpului nostru ar fi putut avea la bătrânețe dile senine. Însă lui i zacea trecutul bisericii noastre înaintea ochilor; în inima lui fiori de moarte cutrerau fiecare unghiuleț la vedere negrelor pete din trecutul bisericii noastre. Si cunoscând el causele acestor pete negre, și poate având și prea bogată cunoștință de oameni, când s-a mutat din lume, s'a mutat cu cunvințele: „Fiți pe pace.” . . . . .

„Nu vă sfătuji!”

Temerile reintemeiătorului bisericii noastre s-au realizat. Ca și în timpul trecut, a dispărut dintre noi spiritul păcei, blândețea, iubirea, increderea și stima reciprocă și locul acestora l'au ocupat animositatele, încriminările și diatribele. Ca și în timpurile vechi dusmani declarați ai bisericii noastre, contra căror bărbatul cel providențial a ridicat gravamine până la cea mai înaltă stăpânire în lume, simulează pre procurorul și salvatorul bisericii noastre spre a o și dejosă prelăngă ruinare, și încearcă a arunca neghinișă în straturile inferioare, blânde și innocente ale credincioșilor nostri.

Ca și în timpurile vechi se găsesc căte un închipuit înțelept în biserica noastră, care se lasă și folosit ca instrument contra bisericei de fariseii constituționalismului nostru. Ca și în timpurile trecute puterea să cu ghilțul întins, ca împinși de resvătitori, se ne poată surgruma cu mai mare ușurință. Dușmani în casă, dușmani în tindă, dușmani afară. Aceasta e situație actuală.

În asemenea situație reflectăm la §. 45 din Statutul Organic, care prescrie ca în I. sau a II Dumineacă din luna lui Faur să se țină sinoadele protopresbiterale. Multe și importante sunt agendele acestor sinoade. Bisericile noastre în cea mai mare parte încă și acumă poartă haina cea mohorită, cu

care o a imbrăcat mașteră soarte a ei din trecut. Preotii nostri și au toată imbuinățirea numai pe hârtie între condițiunile din concurs. Pe lângă multe agende impreunate cu oficiul ei trebuie să și agnosească pânea cu sudori de sânge și se suferă prelăngă neplăcerile provenite din ignoranța poporului și sicanările după mulți dintre superiori.

Scoalele noastre. Sermanele noastre scoale! Favorisate de un vîntulet călduț de primăvară ca mlădițe pline de viață, ele au inceput a progresă. Dacă este permisă o asemenare dicem, ele crescă. Crescă neobicinuit — în două ca în nouă, — grădinarii le cultiva cu mult interes, și mai cu multă băgare de seamă. Le săpa, le ușa, le da direcționea cea dreaptă și ele progresă.

Timpul trimos s'a schimbat. În loc de căldură vînt rece, brumă, ghiață, așa că grădinarii e bun bucuros, dacă le va putea ține în viață. Ostenelele lui sunt de două ori mai mari ca odinoară, atențunea e ridicată la părat, îngrijirea e permanentă, căci ele prin rodurile de până acumă ne-a dat să găsim poame, ce nutresc și dau viață.

Vădă bisericei noastre! Bine că s'a îngrijit legislatorul prin § 50 punct 4. din Statutul Organic despre această esigență a bisericei noastre, căci dintre noi puțini sunt pătrunși de sănătenia acesteia. Un blăstăm vechiu asupra neamului nostru a dat mâna cu ambicioarea personală și invidia fără mărgini, și ele au dat naștere unui puternic curent îndreptat asupra velei bisericei noastre. Manifestaționea acestui curent a băgat groază în tot credinciosul bine-simțitoriu al bisericei noastre. El s'a zâmislit aici în centru și, dirigiat tot de aici, bate la ușa înimii tinerei generaționi. Avem temeri fundate, și temeri mari. Inima junilor nostri preoți este deja învenită, și foarte puțin se lucră pentru îndreptarea acestui rêu.

O paralelă între trecut și prezent ne va clarifica lucrul. Preotii nostri cei bătrâni crescute în scoala suferinței aveau un caracter de diamant, stimă și respect către superiori și o alipire către religiunea străbună, alipire isvorită din vîstierul bunătății înimii lui, pe care nu o au putut stîrpi prigonirile din trecut. El s'a născut în legea aceea, ea era sănătă înaintea lui, cu ea se naștea, pentru ea trăia și în muria.

Nu așă generaționea actuală. Crescută relativ între comodități, avu nefericirea de a audă și vedea că de către respectarea bisericei, de cei chemați a o apără. Înrolați cu voie fără voie în vîrtegiul partidelor, tinerul preot încă sub decursul studiilor primă direcționea sa pentru viitorul. Si fiind că

merse să și pună coatele pe unghiu celui înțaiu meșteșug, la dreapta alături cu ușa de intrare. Figura sa era foarte liniștită și binevoitoare.

Nouă oare sunară. Ușa se deschise. Directorul intră.

In acel moment, în atelier se facu o tacere de statuă.

Directorul era singur, ca de obiceiu.

El intră cu figura sa veselă, satisfăcută dar neinduplicată, nu vădu pe clau liu care era în picioare la stânga ușei, cu mâna dreaptă ascunsă în pantalonii sei, și trecu repede înaintea celor dintâi meșteșuguri dând din cap, mestecându-și cuvintele, și aruncându-i colea privirea sa banală, fără a observa că toți ochii care l'incungiuau erau ficsați pe o ideiă teribilă.

De odată se întoarse brusc, surprins de a audă un pas înapoia lui.

Era Claudiu care il urma în tacere de vre-o căteva minute.

— Ce fel tu acolo, hei! dice directorul, hei! pentru ce nu ești tu la locul teu?

Caci un om, acolo numai este un om, este un câne; el este tutuit.

Claudiu Mizerul respunse cu respect:

— Pentru că vreau să ve vorbesc domnule director.

— De cine?

FOITA. CLAUDIU

de
Victor Hugo, 1836.

(Urmare.)

După aceia îi imbrățișă pe toți. Unii plângneau; el suridea acelora.

În acea eră ultimă, fu minute în care le vorbi cu atâta liniște și chiar cu veselie, că mulți din cameradii lui sperau în mintea lor — după cum mai în urmă au declarat — că poate ar pări și hotărirea sa. El se amusea într'un rînd, stîngând una din candelete rare ale atelierului, cu suflarea nărilor sale: căci el avea obiceiuri reale de educație, care sdruncinau demnitatea sa firească mai adeseori de cât ar fi trebuit.

Nimica nu putea face pe acest vechiu gamin al straderelor să năiba în unele momente odoarea mahalelor din Paris.

El zări un tinér condamnat care era palid, care îl privea cu ochii fintă, și care tremura, fără îndoișă, în aşteptarea celor ce avea să vadă.

— Aide, curaj, tinere, — îi dice Claudiu cu dulceță; asta nu va fi de cât treabă de un minut.

După ce și distribuì toate boarfele, sfîrși toate imbrățișările, strînse toate mânuile, el întrerupe căteva con vorbiri îngrijate ce se țineau încă în colțurile intunecoase ale atelierului, și porunci tuturor să se pună pe lucru. Toti îl ascultără în tacere.

Atelierul în care se petrecea aceasta, era o sală lungureață: un paralelogram lung; găurit cu ferestre pe cele două mari părți și cu două uși ce se priviau la cele două extremități ale sale. Mesteșugurile erau rînduite de fiecare parte lângă ferestre; bâncile atingeau zidul în unghiu drept, și spațiul remas liber între cele două rînduri de mesteșuguri forma un fel de drum lung, care mergea în linie dreptă dela una din cele două uși la ceealătă, și traversa astfel toată sala. Directorul făcîndu-și inspecția sa, avea să percurgă acest drum lung, destul de ingust; el trebuia să intre prin ușa de sud și să iase prin ușa de nord, după ce a fost privit pe lucrători la dreapta și la stânga. De obicei, el facea această trecere foarte repede și fără a se opri.

Claudiu se pusese și el pe banca sa și începu să lucreze întocmai cum Iacob Clement s'ar fi pus să se roage.

Toți așteptau. Momentul se epropia. Numai de cât se audă o lovitură de clopot. Claudiu dise: Este bătaia ce precede sfertul ceasului. Atunci se sculă, traversă cu gravitate o parte din sală și

între partide există cel mai mare despect, tinerul preot a supt doctrinele cum i s'au dat. Si fiindcă i sau dat înveninate, și le-a însușit înveninate. Astfel vedem în ciua de astăzi încercări de reforme în biserică, năpastuirii asupra autoritatilor ei, insulte mărșave de către bărbați, cari până acum se considerau de oameni de inimă: și toate acestea care pe față, care cu rezervă sunt îndreptate contra vădei bisericei.

Autonomia bisericei. Vorbă frumoasă, nu scim până când ne vom mai pute să servă de ea la adresa bisericei noastre. Violența vrășmașilor, neprecăutăunea și crassul egoism al unora dintre fi bisericei noastre au accelerat furtunile, valurile o isbesc în dreapta și stânga, naia se apropie de cufundare, și om se fie cărmaciul și matrozel, cari o vor scoate la liman.

Grea problemă zace înaintea sinoadelor noastre protopresbiterale. Si ea devine cu atât mai grecă cu cât tentativa se urmărește cu scop vedit. Noi dorim sinoadelor protopresbiterale spiritul păcii al blândățelor, păzinduse ca se nu între în istorie. Domnind în sinul lor roada duchului, lucrările le vor fi încoronate cu succes, căci nobil e scopul pentru care ele sunt instituite, morale sunt mijloacele de cari dispun, și vecinica resplătirea, pentru împlinirea datoriei cu conștiință.

Sibiu, 6 Februarie, 1884.

¶ Se face din ce în ce tot mai multă lumenă ca publicul român să vadă odată în realitatea sa totă situația politică — ce e drept foarte tristă pentru români, dar se vadă tot odată și căile, pe cări ne mai putem mențui interesele naționale și bisericescii.

Lumina aceasta nu-i place de fel „Gazetei Transilvaniei”, ochii ei sunt dedați cu întunericul passivității, ea vrea să remâne și publicul român orbecând într-un întuneric, să se pună cu totul pe visuri și iluziuni ca „Gazeta” și să continue absurditățile de până acum, legându-și toate interesele sale naționale de măsura passivităților: *totul au nimică, autonomie politică au perire; un ce mijlociu nu admite „Gazeta” odată cu capul.*

Apoi „Gazeta” nu e numai de eri de alătări; ea nu numai scie să apere cu zelul unui fanatic dogma sa de passivitate, ci ea se pricpe că de bine și la intoleranță, ba chiar la persecuționi vehemente față cu toți alții, cari culează a professa altă credință politică.

Dovadă mai nouă despre această virtute a „Gazetei” aflăm în numărul ei 14 din Vinerea trecută, unde într-un articol intitulat „Act nou de înfrățire” isbesce earăi în „Telegraful” din Sibiu; și mai înfrățește cu „Viitorul”, pentru care cumetrii noi, spunând adevărul, nu ne supărăm; îl insultă cum scie mai bine, și preste toate acestea îi atribue păcatul de a lupta contra românilor.

Incidentul și la acest articol din „Gazeta” este normativul mai nou ministerial referitor la ajutoriul de stat. Vezi bine că toate cele ce privesc pre „Telegraful Roman” în articolul „Gazetei” fac numai un fel de introducere, și îci-colează căte o variație în strategia „Gazetei” mai nouă, iar berbecile cel mare, sau vorbind în frazele de astăzi, tunurile lui Krupp sunt îndreptate în contra persoanei actualului archeepiscop și metropolit al nostru, care după „Gazeta” ar fi unul din „slugile ce

— De Albin.
— Totdeauna de el! disse directorul.
— Tot dea-una disse Claudiu.

— Aidede! relua directorul continuându-si mersul; aşa dar nu îi-a fost de ajuns 24 de ore de reclusiune?

Claudiu respunse continuând de a' urma:

— D-le director dămi pe cameradul meu.

— Peste puțină!

— D-le director, disse Claudiu cu un glas ce ar fi îndoiosit și pe dracul; te rog fierbinte, pune pe Albin la un loc cu mine; și să vedi atunci ce bine voiu lucra. Pentru d-te, că ești liber, astă este tot-deauna, d-te nu sci ce va să dică un amic; dar eu, eu nam decât cele patru ziduri ale temniței. D-te... o! d-te pot să te duci și să vii: eu n'am decât pe Albin. Dămi-l. Albin mă hrănia; d-te sci fearte bine. Astă nu te va costa de căt osteneala de a dice d-a. Ce-ți pasă dtale dacă în aceiași sală există un om care se numește Claudiu Mizerul sau un altul care se numește Albin? D-le director, bu-nul meu D... te reg fierbinte... în adevăr... în numele cerului.

Claudiu poate nu vorbise nici odată așa de mult temnicierului. După această silință sleit de puteri, așteaptă. Directorul replică cu un gest de nerăbdare.

și le-a ridicat (ministrul) prin influență pre tronurile sănătate din Sibiu și Carlovitz, ca cu ajutorul acestora domnul ministru să-și poată „duce la desevărsire măreța ideă maghiară de a stări naționalitățile de pe teritoriul cel sacru al Transilvaniei și Ungariei.”

Unde-ți poți afări arme mai teribile ca acestea? Dar apoi publicul nostru cetitoriu nu are trebuință ca săi spunem noi: care este motivul cel adevărat al acestor calumniatori infame, precum nici prea sănătul archeepiscop și metropolit nu are trebuință de al lui noi în apărare. Tot omul cu minte va vedea și fără al reflecta noi: că „Gazeta” cu totii pasivității sei ne mai putând justifica politica lor cea de tot greșită, acum nu are alt mod pentru salvarea reputației sale de erostrat al națiunii, decât acela ca să apuce și să continue cu suspiționări, calumnii, și cu insulte personale, credând ea că va afări public destul de credul, și destul de mărginit, care să le creădă toate acele pe omenia „Gazetei.”

Articolul din cestiune poartă subsemnarea „Diamandi I. Manole deputat al sinodului”. Adeverat că această subsemnare singură de sine să arătă de ajuns, că să dea oare care însemnatate articulului, pentru că numele subsemnat este al unui bărbat recunoscut și stimat la români nu pentru vre-o specialitate de eruditie scientifică, carea nici dênsul nu și o arăgă, ci pentru inima bună, generositatea, iubirea de adevăr și sinceritatea sa. Dacă însă cetim acel articol plin de patimi, de suspiționări, de invective personale, trebuie să se tragă la îndoială, că adevărul autor al articulului ar fi însușit domnul Diamandi Manole, sau se credem că Dsă a incetat să mai fi gentilonul cunoscut de până acum și să a prefăcut un instrument sau o mască în mâna unor oameni conduși de patimi, și conduși de ele pentru interese mai mult personale. În tot casul trebuie să repetăm că pamfletele din acel articol s-au publicat sub o firmă până acum de o reputație, de un credit bun.

Noi nu putem crede, că domnul Diamandi Manole va fi având mandat dela sinod pentru a se subsemna ca „deputat al sinodului” la această pasculă compusă probabil nu în biroul Dsă de comerçant, ci în cancelaria părăsită a vreunei redacții pensionate, ceea ce dovedește preadeajuns unele date din articol, precum de exemplu cu emestecul ministrului în unele procese divorțiale, cari nu credem se le aibă în evidență domnul Diamandi, dar le vor avea alții din apropierea consistoriului.

Nu se poate lua în nume de rău dela domnul Diamandi Manole, dacă îl doare casul retragerei cumnatului seu dela redacționea „Telegraful Român”, din contră noi ținem că e o atacare pură a simțemintelui de cumnat, când domnia sa remâne supărăt pentru „mici mea sufletească a Preasântiei Sale, a archeepiscopului actual” și pentru „neprevădere că torva sateliți deserăți din garda saguniană” cari au produs toată nefericirea „Telegrafului”, va să dică din garda aceea, pe care domnul Diamandi Manole mai anterîu o batjocurea numind-o „clica pitigoilor”.

Dacă însă Domnia Sa de acolo din Brașov vede bine tot ce se petrece pe la noi, chiar și cu postarii din Sibiu, și dacă Dsă a vădut împrumutul de 14,000 fl. despre care face publicului „Gazeta” revelații atât de horibile: a trebuit negreșit se vedă și aceea, cum cumnatul seu, după ce însușit să a retras dela redacționea „Telegraful Român”, a ridicat anticipative dela cassa consistorială nici mai mult nici mai

— Peste puțină! Sa dis. Să vedem... nu'mi mai vorbi. Me plăcășesci.

Și fiindcă grăbie îndesă pașii. Claudiu aşidește. Vorbind astfel ajunseră aproape amândoi de ușă de ieșire, cei 81 priveau cu toții și ascultau găfăind.

Claudiu atinse binisor brațul directorului.

— Dar cel puțin vreau să sciu pentru ce sunt osândit la moarte. Spunem pentru ce dta m'ai separat de Albin?

— Ti-am spus deja, disse directorul pentru că.

— Și intoreânduse cu spatele spre Claudiu întinse mîna către clanța ușei de ieșire.

La respunsul directorului, Claudiu făca un pas înapoi. Cele 81 de statue care erau acolo văduără ieșind din pantanalul seu, mână cea dreaptă armată de secure. Această mână se ridică, și înainte de a scoate directorul un strigăt, trei lovitură de secure lueră înfricoșător de a spune date căte și trei în aceleaș loc și deschise craniul. În momentul când cădea pe spate o patră lovitură și răni obrasul! după aceia fiindcă o fură îndată lăsată în voie nu se mai opresce. Claudiu Mizerul îi despăgă coapsa piciorul drept cu o a cincoa lovitură; netrebnicu. Directorul era mort.

Atunci Claudiu asvărlii securea și strigă:

— La celelalt acum.

puțin decât 400 fl. va se dică întreagă provisiunea redacționei „Telegraful Român” pe două luni, în cari el nu era redactor, nici a contribuit batăr o iotă la redactarea foaiei.

De bună seamă domnul Diamandi Manole va fi scănd și acest incident, dar nu-l amintesc de tel în referatul să jurnalistică despre schimbările întemeiate în redacționea „Telegraful Român” mergând cu ele chiar până la „înalt preasântul seu redactor”. În locul acestui incident însă Dsă pune nisice basme băbești: că a audit asta, că a aud t ceea, că va fi așa, că va fi alintrelea, și că după „Telegraful” de aici ar fi la loc o adresă de mulțamire către părintescul ministru, care ne iubesc aspru, și altele, și altele.

Dar se ne întoarcem și se dicem și noi cu dl Diamandi Manole: „La o parte cu gluma! Timpul în care trăim este serios”. În adevăr așa este. Interesele generale ale națiunii noastre române și cele speciali bisericescii ale românilor ortodocși sunt periclitate. Sunt periclitate pentru că se joacă cu ele foile passivistilor și unii și mai alții din cei ce sunt „deputați ai sinodului”. Jocul acesta de vanzare nu poate avea alt sfârșit, decât perdere, și perderea va fi în partea noastră a românilor ortodocși după; ne vom pierde ce avem mai scump: puterea de viață națională și bisericească dacă oamenii nostri nu se vor lăsa de jocul lor hasard. Aceasta se și-o notează bine domnul Diamandi Manole și încă toti, cei din dosul Dsă, cari pelângă paguba comună mai pot avea și alte pagube particulare pentru sine și pentru ai sei.

Cât pentru celelalte, noi constatăm; că domnul Diamandi Manole ne rămâne datoriu a dovedi afirmaționea Dsă, că foaia noastră, pre carea de altcum Domnia sa nu o ceteșe, luptă contra românilor; totodată însă suntem convinsi din capul locului, că Dsă ne va rămâne datoriu cu astfel de dovede pe vecie și se va multă în aceea că negoțul seu cel mai proaspăt dela Sibiu l'a depus spre vânzare în cinci coloane ale „Gazetei” și că firma e destul de solidă pentru a putea conta la cumpărători. Se poate că vom vedea și noi ce noroc va avea cu el.

Prospectele tinerimei române.

Grigele și greutățile vieții, luptele dîlnice, certele și diatribile personale ocupă pe bărbații nostri competență astfel, încât abia le mai rămâne timp pentru a se ocupa și cu alte lucruri, cari merită să fi luate în considerare mai serioasă. Cu deosebire însă publicistul trebuie să țină sămă de toți factorii vieții noastre naționale și sociale, să dea publicului calea cea adevărată a progresului, să dea publicului directiva în evoluțunile pripite ale veacului actual.

Vom să ne ocupăm de astădată cu un factor al vieții noastre naționale, care este temelia viitorului nostru național: cu tinerimea. Îndată ce vorbim de tinerime, ni se impune întrebarea: Ce felul de oameni sunt tinerii de aici, succesiile legitimi ai generației betrâne, cari adă mână vor avea să completeze sirurile rare? Sunt tinerii de astăzi un element solid, un factor destoinic, pentru a primi cu deplină garanție patrimoniul generației betrâne, care se gătă și face testamentul și a instițui pe succesorii? —

Inainte de a răspunde la această întrebare, trebuie să constatăm: ce moscenire ne lasă genera-

Celalalt era el.

Își scoase din vestă miciile foarfecă ale femeii sale, fără ca cineva să se gândească a'l impiedcă, el și le băga în pept. Lama era scurtă peptul era adânc. Rescoli acolo multă vreme și mai mult de douădeci de ori strigând: — Inimă de osândit așa dar nu te voi găsi! În fine cădu scăldat în sângele seu lezinat pe cel care murise.

Care din doi era victimă celuilalt?

Când Claudiu își veni în fire, era într-un pat acoperit cu albituri și cu legături incongruente de îngrijiri. El avea la capătul seu surori de caritate; și pe deasupra, un jude de instrucție care instrumenta și care l'intrebă cu mult interes:

— Cum te găsesci?

El pierduse o mare cătătime de sânge; dar foarfecile cu care avusese atingătoarea superstiție de a se lovi: își făcuse rău datoria: nici una din loviturile ce și dăduse nu erau primejdioase. Răniile ce făcuse cu ele, nu erau mortale decât pentru domnul D..

Interrogatorie incepură. Fu întrebat dacă omorise el pe directorul atelierelor temniței din Clărau.

El răspunse: Da. Fu întrebat pentru ce. El răspunse: Pentru că.

(Va urma.)

țineau betrâna? care sunt acuzațiunile de apărat și conservat?

Este un fapt necontestabil, că generația betrâna, care a fost martorul deșteptării noastre naționale, care a luat parte activă la luptele de regenerare națională, a imbrățișat cu multă căldură, cu mult devotament, ba cu entuziasm idealul nostru național; conservarea limbii și a naționalității române în mijlocul unui ocean de seminții străine, cari au voit și voiesc se ne speră de pe fața pământului. Bétrâni nostri s-au silit a conserva intact acest tesor scump, pe care strămoșii nostri l-au prețuit mai mult de cât viața și l-au apărat cu statornicie prin toate vicisitudinile unui trecut amar și plin de suferințe. În timpurile trecute stră bunii nostri fiind desmoșteniți politicești nu au conservat limba și naționalitatea principala religiunei, care era identică cu naționalitatea, și prin puternicele tradiții și suveniri ale unui trecut strălucit, cari nu le au putut sterge din sufletul lor nici vitregitatea veacurilor intunecoase. Luptele noastre din trecut și-au împrumutat tările de rezistență dela puternicul simț național, care a fost isvorul nesecat al vieții românesci chiar și în epoca de cotropire și exterminare.

Abia în timpul mai nou acea rezistență ia forme mai concrete, substrate mai reale. În veacul nostru Români s-au silit să vină la valoarea ce li se cunoaște în stat ca factor social politic, să-și asigureze prin legi o poziție care se le garantează pentru toate timpurile conservarea individualității naționale. Aceasta a fost parola, drapelul, în giurul căruia s-au grupat luptații din generația betrâna. Lupta pentru realizarea acestui scop însă mai cu seamă de două decenii începând în loc de a arăta nimice rezultate positive și salutare, se pare că ne impinge tot mai tare spre prăpastie. — Lipsiți de o scoală politică istorică care nasce și crește caracterul destoinice pentru lupta politică, Români din statul nostru n'au aflat încă stratagema cea adevărată, forma cea corectă pentru a se afirma cu destulă tările în viața publică. Aproape de două decenii căutăm formă unui modus procedendi și nu scim nici astăzi, care căle ar fi mai nimerită.

Starea actuală e: o situație complicată, cu greutăți foarte mari. Această situație e prima poziție din testamentul generației betrâne — o scenă oneroasă. A doua poziție, care de alt-mintrele a fost o moscenire permanentă pentru mai multe generații, este ura și certele noastre casnice. Moscenire și mai oneroasă.

Și tinerii ca succesi și legitimi cum vor executa ei acest testament? — Se cumpăram sănătate! Nu vom a detrage nimic din valoarea adevărată a tinerimii de astăzi. Ea este fără indoială în multe privințe mai înaintată decum a fost generația betrâna, care și-a facut studiile în timpuri de priponiri sistematice și a luptat cu nespuse greutăți până ce au putut să ajungă la oare care stare. Tânărul de astăzi cunoaște acele greutăți numai din audite. Abnegația generației vechi înzedor o vei mai căuta la generația cea nouă. Viața de atunci a betrânilor ni se pare astăzi un nonsens, și totuși este un adevăr constatat. Tânărul de astăzi îmbrăcat elegant, nutrit bine și ajustat cu cele de lipsă, când să cu tacul ridicat și amerintător lângă bilard, combinând și controlând evoluțiunile variate ale carambolelor, nu seamănă nici pe departe cu Tânărul smerit, plecat și aproape gârbovit de sarcina unei vieți amare și de grigea pentru viitorul său — din timpul dinainte de anul revoluției. De parte a dela noi să pretindem dela tinerimea de astăzi că se urmează și în acest punct pe cei betrâni. Timpurile s-au schimbat și noi trebuie să ne acomodăm progresului social. Aceea ce trebuie însă să pretindem dela tinerime este: abnegația pe alt teren, pe terenul vieții publice — naționali și bisericescii. Dar această virtute e rara astăzi. Tânărimea de astăzi crescând în mijlocul unor lupte, cari mai pe urmă au degenerat în diatribe și ure personale, în certe și frecăriri uricioase, și atacată deja în simburele seu cel sănătos. Signatura luptelor noastre este astăzi personalitatea, și vai de acel tinere care va îndrăsnii să se amestece *inter duos litigantes*. Tânărimea de astăzi are numai rolă tristă de a spori și urile partidelor, de a satisface ambiciozii personale și a se sfîrșica și ea la rondul său *more patrio*. Îndată ce însă ideul unei națiuni este întunecat de umbrele luptelor de partidă, egoistice, i se ia tinerimii substratul activității și valoarea reală a aspirațiunilor sale. — În asemenea stare e greu a forma o generație devotată causei comune și cunoscătoare a fi depositarul acuzațiunilor noastre.

Dar nu numai luptele noastre interne sunt isvorul nesiguranții pentru viitor. Este un pericol și mai mare pentru tinerime, pericol, care și are isvorul său în sistemă consecuentă de desnaționalizare ce s'a inaugurat în statul nostru. Această

funestă sistemă va rări și urile tinerimii și mai tare decât certele și diatribele noastre personale de astăzi. Dujmanii nostri au pus secură la rădăcina ștejarului nostru național. Astăzi ni se atacă temelele instrucțiunii și omnipotența statului vrea să dea progresului nostru o direcție cu totul contrară finței noastre. Aceea ce n'a putut încă să strice și să nimicească ura dintre noi — va nimici curentul cel vrâjmaș și tinerii de simț și convingeri solide cari vor mai scăpa din acest potop — vor fi mai rare decât corbiile cei albi — vor fi *rari nantes in gurgite vasto*.

Revista politică.

Sibiu, 13 Februarie 1884.

In parlamentul unguresc decurg discusiunile într-un tempoz mai tardiv și linistit. Lucru firesc pentru că după desbaterea cea înverșunată și intensivă asupra cestiunii judecătorești a trebuit să urmeze o depresiune explicable. Dealtă mintea e un ce caracteristic pentru corpul nostru legiuitor, că în cestiuni positive și de organizație internă, puterea sa productivă nu se afirmează cu atâta tările ca în cestiuni secundare și de chivernisire personală.

Această aparență s'a văzut și la discusiunea asupra proiectului despre înmulțirea judecătorilor cercuale. Până acum această discuție n'a avut nici un rezultat pozitiv. Organizația în justiție țărei merge foarte încet, cu toate că togma regularea justiției e una dintre cele mai cardinale și vitale cestiuni.

In Austria senatul imperial a discutat măsurile excepționale inițiate de guvern pentru siguranța persoanei și a averei. Partida stângă constituțională s'a folosit de ocazia pentru a îsbăti în guvern și în majoritatea parlamentară. Discuția a avut momente interesante însă mai mult de natură polemică.

In Germania s'a petrecut un lucru care ocupă presa întreagă. Camera reprezentativă din America a trimis parlamentului german o adresă de condolență pentru decedatul Lasker. Prințipele Bismarck a dispus ca aceea adresa să se transmită înapoi adresatorilor. E mare sgomotul și indignația ce a produs în presa liberală a Germaniei această măsură a cancelarului. „National Zeitung“ vede întrânsa o vătămare a parlamentului, o emanăție a simțemintelor personale, care nu va fi aprobata în Germania.

Bismarck se va reîntoarce în luna aceasta la Berlin.

In Anglia sunt la ordinea zilei meetinguri în masă, puse la cale cu scopul de a condamna politica guvernului și a provoca disolvarea parlamentului.

Din Rusia se comunică o scire de mare importanță. Rușii au făcut o mare acuzație în Asia centrală. Patru canate de ale seminției turco-mongole din Merv au hotărât să se supune necondiționat imperiului rusesc. Prin această acuzație Rusia a dat Angliei o nouă lovitură. Rusia se apropie tot mai tare de Indii și prin aceasta înainte acceleră conflictul cel teribil, care va trebui să se îmbucnească între aceste două puteri universale. Se vede că diplomația rusească scie repăra în alte locuri desastrelor sale din Europa.

Misările electorale.

Comitetul electoral permanent al partidei naționale române a îndreptat către bărbații săi de încredere de prin comitatele și cercurile electorale din patrie următorul apel:

„Apropiindu-se timpul, în care prin nouă alegeri de deputați se dă civilor statului ocazia unei a și exprima verdictul asupra situației politice din țără partida națională română are și de astăzi cele mai temeinice motive de a se consolida de nou, de a aduna și conduce sub drapelul său pre toți ale gătorii români, care se interesează în mod sincer și loial de binele patriei și de soarta patriei lor.

„Pășirea resolută și solidară a partidei la anul 1881 a contribuit mult la aceea, că cestiunea românilor din patria noastră se afle apreciată în cercuri mai largi ca mai nainte, ceea-ce în sine e impulsul de pondere spre a lucra mai departe pentru apărarea intereselor noastre naționale.

„Drept aceea e o sănătă datorină patriotică pentru fiecare membru al partidei de a se folosi de toate mijloacele legale ca cel mai fundamental drept politic, dreptul de alegere, să nu se exploateze în detrimentul nostru, folosindu-se chiar voturile alegorilor nostri spre înmulțirea numărului celor mai aprigi contrari ai intereselor noastre vitale, cari sunt identice cu interesele binepricepute ale patriei.

„Mănețând din aceste puncte de vedere, subscrise sul comitet electoral permanent, află de necesitatea imperativă, ca aderenții partidei naționale române să se organizeze precum se organizează și celelalte partide politice din patrie.

„Spre acest scop recomandăm, ca în fiecare municipiu, la locul cel mai potrivit, să se țină conferințe electorale, în care aderenții partidei naționale să se constituie, alegându-și câte un comitet central care se conduce misările electorale în toate cercurile din municipiu, și subcomitete cercuale pentru fiecare cerc electoral, care se efectuască disponibilitatea comitetului central.

„Recomandăm mai departe tuturor membrilor partidei, ca nici într-o privință nu să se angajeze cu nimene până când vor cunoaște conclușele conferinței generale electorale, care se va ține la timpul său.

„Spre luarea măsurilor necesare pentru organizarea partidei, în comitatul — ne permitem a Vă ruga pe p. t. Domnia voastră rugându-ve și în special a ne impărtăși cu posibilitățile urgență: numerul exact al alegătorilor români și acelor neromâni din singurătele cercuri electorale aparținătoare aceluia comitat, apoi numele și locuința cu posta ultimă a președinților comitetului central și a subcomitetelor cercuale ce se vor alege.

„Find foarte verosimil că alegerile dietale vor urma de astăzi mai curând ca de alte ori, urgența organizării respective a constituuirilor mai sus indiginate și de sine evidentă; drept aceea ne luăm voia a Vă ruga, că de cumva p. t. Domnia voastră ați fi impiedecat a primi această sarcină, se binevoiți a ne informați despre această în termin de 8 zile dela primire recomandându-ne tot odată altă persoană aptă de a conduce organizarea partidei.

Primiti expresiunea distinsă noastră stime.

Sibiu, 10 Februarie st. n. 1884.

Comitetul electoral permanent al partidei naționale române.“

Fără de a discuta de astăzi, dacă drapelul ridicat de partida națională la constituirea sa în anul 1881, și respective programul statutorit atunci e apt de a șura situația politică a națiunii noastre, consumăm pe deplin cu această, că dacă a fost cândva de lipsă buna înțelegere și pășirea solidară a națiunii, apoi de sigur se recere aceea între impregnările de astăzi, când mai că nu trece să, în care se nu întimpină tot nouă asupriri și neîndreptări care ne ajung pre toți de opotrivă.

Consolidarea națiunii într-un corp politic, gruparea prelungă un centru creat de însăși națiunea, ar fi unicul mijloc care în dificila situație ne ar putea salva de pericul ca prelungă altele să mai devenim și sfârați în partide și să se poată aplica față de noi și axioma: *divide et impera*.

Intru interesul bine priceput al patriei și spre salvarea intereselor noastre vitale sprințim și recomandăm și noi organizarea națiunii într-un corp politic, și ne rezervăm a reveni asupra celorlalte la timpul său.

Varietăți.

* (Hymen). Domnul Ioan Gârbacea, manipulant la librăria tipografiei archiepiscopale de aici, și a serbat cununia Dumineacă 5/17 Februarie cu domnișoara Maria Ioan Pinciu din Sibiu.

— Domnul Grigorie Sima al lui Ioan, teolog absolut în 12/25 Februarie a. c. și va serba cununia cu domnișoara Tihuța Șoț în biserică română gr. or. din Cârpiniș la oarele 3 după ameașă.

* (Carneval) La 11/23 Februarie a. c. se va aranja în edificiul și favorul scoalei române din Orăștie o petrecere socială. Prețul intrării de persoană 1 fl de familie 1 fl. 50 cr.

Incepând se va face cu o producție literară la 8 ore seara.

* (Bal) Balul jurășilor dela academia de aici s'a ținut Sâmbăta trecută. In anul trecut balul jurășilor, care cu drept cuvânt figurează printre balurile de frunte și am putea să dică obligate ale carnavalului, nu s'a ținut în forma de acum, din cauza unor impregnăriri și greutăți indiferente pentru publicul din afară, care e dedat mai mult a merge la acest bal decât a scruta piedicile ivite. Drept îsbândă pentru intreruperea din anul trecut — balul din carnavalul acesta a fost și mai cercetat din partea unui public numeros și ales din categoriile societății sibiene. Ne mărginim a constata că balul a corespus pe deplin ambelor scopuri: a fost o adeverată petrecere și a promovat și scopul salutar pentru care s'a aranjat.

* (Foc). Vineri noaptea s'a escat în Turnișor un foc mare care a consumat 10 căsi 2 bivole și un bou. Sâmbătă seara pela 10 ore a ars în Cristian o sură.

* (Un nenorocit în Cibin). Sâmbătă noaptea târziu un căruș din Gusterița a plecat din Sibiu către casă. Trecând peste podul Cibinului și vîndând apă și caii să dat jos de pe cal, însă fiind beat a căutat în apă și s'a înecat.

* (Tribunalul din Deva) a pus pe naționaliștii improvisați Cosperdea et. cons. pe picior liber.

* („Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina“). Mercuri în 15 Ian. st. v. a. c. a ținut Dl Dionisiu Olinescu o prelegeră în sala societății „Armonia“, vorbind despre „Tesauro del Petroasa“ sau „Cloșca cu puii săi“, studiu archeologic.

* Deale judecătorilor de gâlceavă.

Nenea Stan trase la judecată pe Bran pentru că acesta îi dăde o palmă.

Judecătorul spune lui Bran săi plătească lui Stan pentru palma aceia 10 franci.

Bran dăde că nare la dânsul.

Dăde și adău, și dăde judecătorul, Stan te va accepta aici.

Stan acceptă acceptă, dar vădând că Bran nu mai vine trage o palmă judecătorului, spune-nădui:

Poftim domnule judecător, ia dta cei dece franci că n'am vreme să aștept, trebuie semi adăp boii. Si plecă.

Tândală.

* (O republică de femei). Districtul Vianăușilor, o seminție de indieni din America, de pe teritoriul statelor unite, se află, după cum spun foile americane, numai și numai sub stăpânire femeiescă. La acel popor ocupă femeia o poziție socială mai înaltă decât bărbații. Supremația femeilor de aici aduce cu sine, că consiliul fie cărei comunitate constă din patru femei, care au pe lângă dânsenele un fel de organ executiv și ca consiliar tehnic. Consiliul național se formează din intrunirea tuturor consiliilor sătene. Între membrii consiliului sunt dar de patru ori atât femei cât bărbați. Pe „Sochemul“ capul seminției, îl aleg consiliarii bărbațesci ai satelor, care trebuie să voteze după instrucțiunile, ce le primesc dela majoritatea femeiescă a colegiului lor. Femeile sunt destul de înțelepte, ca alegerea conducătorilor și a membrilor consiliului superior de resbel să o încredințeze bărbaților liberi, care merg la luptă. Dreptul de împămentire în comună nu se moștenesc dela tată ci dela mamă. La fiecare serbătoare de seceris se adună femeile primăriei sătenei spre a da nume tuturor copiilor născuți în decursul anului. Dacă moare vre o mamă, atunci o soră, sau cea mai de aproape rudenie a ei trebuie să ia copiii la sine și să fie în locul mamei. Tot femeile lucrează și pământul, pe când bărbații să ocupă cu pescuitul, cu vînatul și cu afacerile militare. Viandășilor mai-rișăi de femeile lor de mult timp nu li se mai dă

prilegiu de a purta resbel, un serviciu militar la ei și numai după nume: femeile lor îl conced numai ca o jucărie nevinovată. „Vigvamul“ și coliba cu tot mobilierul și al femeii, care e privită ca adeveratul cap de familie. Murind femeia moștenesce fica ei cea mai mare sau ruda ei femeină cea mai de aproape. Tatăl de familie nare nimică alta decât hainele. În republika indiană de femei bărbații are dreptul de a avea mai multe femei, numai să fie fie-care din altă comună, pe când femeia trebuie să se mulțumească cu singur bărbat. „Gaz. Trans.“

* (Concerte de plugari). Cumă și români nostri sunt capabili de a se cultiva în muzică și pot ajunge la rezultate îmbucurătoare, ne-o dovedesc plugarii români din Banat. Așa „Luminătoriul“ în Nruș seu de Mercurine aduce scire despre 2 concerte. Unul se va ține în mâne în comuna Pecica rom. sub conducerea învățătorului Iosif Iosa cu o programă din 13 puncte, între care 5 declamații. Programa se încheie cu „Deșteaptă române“. Ear Joi în 2 Februarie v. plugarii din Ciacova au aranjat un concert al cărui venit curat e destinat fundației scoalei gr. or. rom. de acolo. — Oare când vom putea înregistra lucruri de acestea și din ținuturile noastre?

* („Un scop bun“). Români din Pecica rom. s'a adunat Marți în număr de vreo 50 pentru de a înființa o „societate de ajutorare“, cu vreo 100 de acțiuni de căte 30 fl. Adunarea a ales o comisie, care să compună sau să câștige dela alte societăți astfel de statute.

* (Fecunditate și viață lungă). O femeie din Cholet (Maine-et-Loire) care acum are opt-deci și șese de ani, a dat naștere la 11 copii dintre care unul singur a murit. Cei-lalți decese 5 băieți și 5 fete, trăesc și acum; cea mai mare e de șei-deci și opt de ani, cel mai tiner de patru-deci și trei. Toți sunt însurați și măritate și tați sau mame de familie.

Bunica a văzut astfel născându-se 66 de nepoți dintre care 51 trăesc încă. Cel mai în vîrstă are trei-deci și unu de ani; mai mulți ating vîrstă de trei-deci de ani și cel mai tiner are septă-spre-dece luni. Trei sunt căsătoriți și doi deja în capătă unei familii.

Strănepoți sunt astăzi în număr de 5, dintre care cel mai în vîrstă e de șese ani.

Bunica are deci vii și morți, 11 copii, 66 de nepoți și 5 strănepoți în total 82; 95 cu ginerii și niorile. Chiar scotând pe morți, tot ajungem la cifra respectabilă de 79 descendenți.

* (O distincție). Prințul George Bibescu a fost numit de către universitatea din Paris „oficer al instrucțiunii publice“ pentru scrierile sale militare și politice; „Retragerea celor cinci mii“, „Sedanul“, „Istoria unei fruntei“ etc. „Felicităm pe prințul Bibescu pentru înaltă onoare ce i se

face cu atât mai mult, că ea se resfrângă asupra tuturor românilor.“

* (Bibliografic). A eșit de sub tipar volumul I din „Tratatul obligațiunilor“ cuprinzând comentarul art. 942 până la 976; Codul civil de Gheorgiu G. Peleşescu, avocat. Acest valum, format în 8° mare, cuprinde 510 pagini și se află de vîndare cu prețul de 10 lei plus portul postal pentru cererile din provincie, la: Redacțiunea „Drepătului“, Pasajul Român; Lăbrăriele, Socec și Comp. calea Victoriei și Frații Ioanițiu, strada Lipscani și Șelari. Doritorii de a cumpăra dela decese exemplare în sus se pot adresa deadreptul la autor, strada Clementei, 2, și vor beneficia de un rabat de 15%.

* (Mulțumită publică). Având biserică noastră gr. or. română din comuna Tamașa trebuință de mai multe utencilii, următorii creștini ai parohiei noastre, îndemnați de sămătul lor adeverat creștinesc au procurat pentru numita biserică în decursul anului espirat: 1. Gavril Șoutelecan o cruce în valoare de 16 fl., Nicolau Lungu cu soția sa un chivot pentru păstrarea steii cuminecături în valoare de 16 fl. Gavril Meseșan un clopoțel pe săntul prestol în valoare de 3 fl., toate aceste din Pesta și în fine, Gavril Meseșan împreună cu fratele seu Nicolau o evanghie legată în luce din librăria Tipografiei archidiocesane în preț de 18 fl.; pentru care fapte marinoase subsemnatul comitat parochial le aduce în numele bisericei prin aceasta cea mai adânc simțită mulțumită.

Comitetul parochial al bisericii gr. or. din Tamașa.

Loterie

Sâmbătă din 16 Februarie 1884.

Buda: 14 50 37 81 57

Bursa de Viena și Pesta.

Din 16 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	121.75	121.65
Renta ung. de hârtie,	87.80	87.70
Renta de aur ung. de 4%	90.25	90.15
Renta de aur austriacă	101.45	101.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	140.50	140.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	93.60	93.65
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	116.50	116.50
Obligații de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	99.—	99.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sortire	99.75	98.50
Obligațiuni urbane temeseiane de	100.—	101.—
Sorți de stat dela 1860.	100.50	100.50
Sorți ungurești cu premii	115.50	115.50
Sorți de regulare a Tisei	112.70	112.75
Datorie de credit austriac	79.80	79.80
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.70	80.45
Scrișuri fonciare ale institutului „Albină“	—	100.80
Achiziții de bancă austro-ung.	844.—	842.—
Achiziții de bancă de credit ung.	308.50	308.25
Achiziții de credit austriac	306.70	307.50
Argint	—	—
Galbin.	5.70	5.68
Napoleon	9.61	9.59
London (pe poliță de trei luni)	121.45	121.45

CONCURS.

Având lipsă de un adjunct, notarial prin aceasta public concurs. Salariul este 10—12 fl. v. a. pre lună și costul; acei tineri care vor fi absolviti 6 clase gimnasiale și voesc așa afări viitorul pre calea notarială vor avea preferință.

Bozes (lăngă Algyógy) în 11 Februarie 1884.

Candin Cristea,
notarul cercual.

[666] 1—1

[668] 2—3

EDICT

Ioan Beju din Săliște protopresbiteratul Săliștei, care după o convenție scurtă a părăsit pe legiuitora lui soție Ana n. Moisin tot din Săliște pribegind în lume fără de a se scăbi ubicațiunea lui, în sensul incuviințării Preavenerabilului consistoriu archidiocesan din 4 Ianuarie a. c. Nr. 4816 B. se citează prin aceasta ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se infățeze înaintea subscrисului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui.

Săliște 1 Februarie 1884.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I. instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 90.

[667] 2—3

EDICT.

Ioan Banciu din Săliște protopresbiteratul Săliștei, care după o convenție scurtă a părăsit pe legiuitora lui soție Ana n. Nicolae Floruș tot

din Săliște pribegind în lume fără de a se scăbi ubicațiunea lui — în sensul incuviințării Preavenerabilului consistoriu archidiocesan din 24 Ianuarie a. c. Nr. 5270 B. se citează prin aceasta ca în termen de trei luni de dile

dela prima publicare a acestui edict să se infățeze înaintea subscrissului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui.

Săliște, 1 Februarie 1884.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I. instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii actionari ai Institutului de credit și de economii

„ALBINA“ se invită prin aceasta, în vîrtutea §. 20 al statutelor societății la

a XI-a adunare generală ordinată

care se va ține la Sibiu, în 28 Martie 1884 stilul nou înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcției, bilanțul anului 1883, și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcție în sensul §. 36 din statut.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.

Domnii actionari, care în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sunt rogați, așa depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovedile de plenipotență cel mult până în 25 Martie 1884 stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 11 Februarie 1884.

Direcția institutului.

M le vindec pe baza experiențelor celor mai noi și scientifice, chiar și în casurile cele mai desparate, fără de comunitate. Deasemenea și urmările cele mai reale ale păcatelor secrete din tinerete (onania), destrucția nerăbdării și impotență. Discreție cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaliat despre morb.

[645] 6

Dr. Bella,

membru la societăți scientifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.